

Ο ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

Ἐσχάτως κοινοβουλευτικοί τινες ρήτορες ὠμίλησαν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει περὶ προπαγανδισμοῦ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας εἰς βάρος τῶν ἑτεροδόξων ἐκκλησιῶν, καὶ ἠκούσθησαν λόγοι πικροί, οἱ ὁποῖοι λίαν εὐλόγως προκαλοῦν τὴν ἔκπληξιν καὶ τὴν ὀδύνην εἰς πᾶσαν ψυχὴν πονοῦσαν καὶ ἐνδιαφερομένην διὰ τὸ γόητρον τῆς ὁρθορᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἔχομεν τὴν τιμὴν ἢ ἀποτελῶμεν μέλη.

Ἄλλ' ἄραγε ἢ ἡμετέρα Ἐκκλησία διενεργεῖ προσηλυτισμὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ὑψώσαν τὴν φωνήν των, ὡς μὴ ὤφειλε, οἱ πληρεξούσιοι ἐκεῖνο, ἢ αἱ ἑτεροδόξοι ἐκκλησίαι καὶ μάλιστα ἀπὸ προθέσεως καὶ ἀπὸ συστήματος;

Ἐν βλέμμα ἄραγε νὰ ρίψῃ τις εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν κατάστασιν διὰ ἢ ἀντιληφθῆ καὶ πεισθῆ, ἂν ἐνὸς μὲν περὶ τῆς ἀψόγου, συνετῆς καὶ ἐπαινετῆς στάσεως τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἂν ἐτέρου δὲ περὶ τῆς σκανδαλώδους προσηλυτιστικῆς δράσεως τῶν ἑτεροδόξων ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιαιτάτα τῆς Παπικῆς.

Διὰ ποῖον ἀράγε λόγον τόσον εὐκόλως νὰ λησμονῶμεν τὰς θυέλλας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐνέσκηψαν ποτὲ ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Ἀνατολήν καὶ αἱ ὁποῖαι προὔξενησαν ἀνοπολογίστους συμφορὰς εἰς τὸ ἔθνος μας καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας;

Ἀφίνομεν τὰς ὑπερφιάλους ἀξιώσεις καὶ αὐθαιρέτους ἐπεμβάσεις τῶν ἐκάστοτε Παπῶν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες προὐκάλεσαν τὸ σχίσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐγέννησαν θανάσιμα μίσθ μεταξὺ τῶν δύο λαῶν τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως, παραλείπομεν τὰς ἀπαισίας μνήμης σταυροφορίας, αἵτινες ὀργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν δῖθον τῶν ἀγίων τόπων, πράγματι ὁμῶς διὰ νὰ κατακτήσουν τὴν Ἀνατολήν, διὰ νὰ ἐνσπείρουν τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην, διὰ νὰ θυθίσουν τὸν Ἑλληνισμὸν εἰς τὴν συμφορὰν καὶ τὸ πένθος καὶ διὰ νὰ ἐπιβάλουν τέλος τὸν Παπικὸν δεσποτισμὸν καὶ ἀπολυταρχισμὸν, καὶ ἐρχόμεθα εἰς τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατείας καὶ τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Μήπως κατὰ τοὺς χρόνους τῆς πικρᾶς καὶ ζοφερᾶς ἐκεῖνης δουλείας μοναχοῦ καὶ μοναχῶν τῶν διαβοήτων Παπικῶν τάγματων, ἀλλὰ καὶ ἱεραποστόλων τῆς Διαμαρτυρήσεως, δὲν εἰργάσθησαν παντὶ σθένει καὶ διὰ λόγων καὶ διὰ χειρῶν καὶ διὰ σχολείων καὶ διὰ χρημάτων, ὅπως δηλητηριάσουν καὶ προσηλυτίσουν τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς;

Ἄλλὰ καὶ τώρα ποῦ ἢ Ἑλλὰς εἶνε πλέον ἐλευθέρη μήπως μετ' ἀναιδείας περισσῆς καὶ ἀπὸ συστήματος δὲν διενεργεῖται ὁ προσηλυτισμὸς τῶν ἑλληνορθόξων καὶ δὴ καὶ μάλιστα τῶν προσφύγων, τῶν ὁποίων, ἐκμεταλλεύονται τὴν πτωχείαν καὶ τὴν δυστυχίαν;

Καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐρωτήσῃ τις εἰς τί ἀποβλέπουν καὶ εἰς τί ἀποσκοποῦν αἱ διάφοροι Παπικαὶ σχολαὶ ἁρσένων καὶ θηλέων, αἵτινες ἔχουν ἰδρυθῆ εἰς πολλὰς πόλεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἑσώτου;

Ἐπὶ τὸ πρόσημα τῆς διαδόσεως τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ (ψευδοπολιτισμοῦ) ἐκτείνουσι τὰ προπαγανδιστικὰ των δίκτυα πανταχοῦ, ὅπου εἶνε δυνατὸν ἢ ἁρσέουσιν, κατὰ τὴν ἀντιλήψιν των πάντοτε, πεπλανημένως ταλαιπώρων ἀνθρώπων ψυχὰς.

Ἐντεῦθεν δὲ κατὰ περιόδους ἀκούομεν ἕξοι εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας προσηλυτιστικὰ κρούσματα εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Νάξον, τὴν Τήνον, τὰς Καλάμας καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου λειτουργοῦν τοιαῦτα σχολαί.

Καὶ ὑπῆρξαν γονεῖς, οἵτινες ἐθρήνησαν, ἀλλὰ καὶ θρηνοῦν καὶ ἐποδύρονται τὴν στέρησιν τῶν προσφιλῶν των τέκνων, καὶ ὑπῆρξαν πατέρες καὶ μητέρες, αἱ ὁποῖαι μετὰς χρηστότερας καὶ γλυκυτέρας τῶν ἐλπίδων ἐκλείσαν τὰς θυγάτερας των εἰς τὰς σχολὰς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπαρηθῶν κατόπιν αὐταὶ γεννήτορας φιλοσόφους καὶ συγγενεῖς προσφιλεῖς καὶ πατριῶν φιλότιμην καὶ τὴν ἐκθρόψασαν αὐτάς Ἐκκλησίαν, ἐνδύομεναι πολλὰ τῶν κορασιῶν τούτων τὸ μελανὸν ἔνδυμα, φεῦ! τῆς παπικῆς μοναχῆς.

Ἄλλὰ μήπως καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα γαλλικῇ σχολῇ τὸ μάθημα τῆς ἱερᾶς κληρονομίας δὲν διδάσκεται μετὰ θρασυτήτος εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ἑλληνοπαῖδας παρὰ παπικοῦ τινος ἐφημερίου πρὸς κοινὸν σκανδαλισμὸν;

Καὶ λοιπὸν δὲν εἶνε ἄξιον μεγίστης ἀπορίας νὰ εὐρίσκωνται Ἑλληνες πληρεξούσιοι, οἵτινες νὰ ὁμιλοῦν περὶ προσηλυτισμοῦ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, εἰς ἐποχὴν μάλιστα, καθ' ἣν ὀργιάζει ποικιλοτρόπως ἡ ξενικὴ θρησκευτικὴ προπαγάνδα πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος;

Δὲν θὰ ἔπρεπε ἄραγε οἱ θουληφόροι οὗτοι ἄνδρες ἀπὸ τοῦ ἐπίσημου ἐκείνου δήματος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως νὰ ὑψώσουν διάτορον τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας των, ἐναντίον τῶν προπαγανδιστῶν καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε προσέτι νὰ ἐκτοξεύσουν οὗτοι ἀποτελεσματικῶς τὰ βέλη των ἐναντίον τῶν ἰσθόλων τούτων ὕφρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὀρθοδόξου χριστιανισμοῦ;

Ἡμεῖς θλιβόμεθα καθ' ὑπερβολήν, διότι

εὐρέθημεν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ χαρᾶξωμεν τὰς γραμμὰς ταύτας καὶ εἰμεθα πρόθυμοι νὰ λησμονήσωμεν τὸ ζοφερόν ἐκεῖνο παρελθόν παντελῶς, ἐφ' ὅσον ὁμῶς ἤθελε πύσει πᾶσα ὑπόουλος προσηλυτιστικὴ ἐνέργεια καὶ ἐφ' ὅσον θέλομεν διαβλέπει τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν μετὰ κοινῆς συνεργασίας πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντίθεσιν κατὰ τοῦ ὄργυζόντος ὑλισμοῦ καὶ τοῦ ἰσχυροτάτου αὐτοῦ ρεύματος τῆς ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως τῶν λαῶν.

Οὕτως ὁμῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων αἰσθανόμεθα ἱερὰν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρούσωμεν τὸν κώδωνα τοῦ προσηλυτιστικοῦ κινδύνου καὶ νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς γονεῖς:

— **ΓΟΝΕΙΣ:** Πλανήσθε πλάνην δεινὴν, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ἐγκληματεῖτε, ὀδηγοῦντες τὰ τέκνα σας εἰς τὰς σχολὰς ταύτας, εἰς τὰς ὁποίας οὐδεμία οὐσιαστικὴ μόρφωσις, θρησκευτικὴ, ἀλλὰ καὶ ἐλληνοπρεπὴς τοιαύτη, δίδεται ἐκεῖ, τοῦναντίον δὲ δηλητηριάζεται ἡ ἡγνὴ ψυχὴ των καὶ ἀπὸ ἀπόψεως φρονήματος ἐθνικοῦ καὶ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ, — σ τ ρ α φ ῆ τ ε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος σας. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ταῦτα πολὺ ὑστεροῦσιν, ἐν τούτοις ὁμῶς μὴ λησμονᾶτε ὅτι εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται ν' ἀναδείξητε ταῦτα σχολεῖα περιοπῆς, πραγματικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, σχολεῖα πνευματικὰ εἰς τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἀφυρλατηθῆ οἱ χαρακτῆρες τῶν τέκνων σας.

Ἡ δὲ σεβαστὴ Ἱεραρχία καὶ ἡ Κυβέρνησις ἄς λάθουν ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα ὑπὸ τῆς θρησκείας καὶ τῆς πολιτείας μέτρα διὰ νὰ διαφωτίσουν καὶ ποδηγετήσουν τὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ πατάξουν παραδειγματικῶς τὸν ξενικὸν αὐτὸν προπαγανδισμόν, ὁποθενδῆποτε προερχόμενον, καὶ ἀνοψώσουν τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας μας, μετὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ὁποίας θὰ ἀνθήσῃ καὶ τὸ αἰωνόδιον ἐλληνικὸν πνεῦμα τὸ ἀδιασπρόκτως συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανισμοῦ.

ΣΟΦΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἔσο σταθερός πρόσεχε ὁμῶς νὰ μὴ ἦσαι πείσμων.

Ἡ μεγαλυτέρα σοφία εἶναι τὸ νὰ σιωπῶμεν ἐπιχαίρων.

Ἡ διὰ τῶν καλῶν τρόπων κατάκτησις εἶναι ἡ μᾶλλον ἐντιμὸς καὶ ἀσφαλής.

Οἱ γονεῖς ματαιώνουν τὰς καλὰς συμβουλὰς μετὰ τὸ κακὸν παράδειγμά των.

Ὁ μοχθηρὸς πρωτίστως διασπλίζει καὶ κατακαίει ἑαυτὸν.

Ὅταν λελίψῃ ἡ σεμνότης ὑπεισέρχεται ἡ ἀναίδεια. Ἄνευ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸ καθῆκον ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀναρχία.

ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΗΛΙΟΣ

Β'.

Πολὺ εὐλόγως ὁ ἥλιος ἀνέκαθεν ἐθεωρήθη ὡς ἔμβλημα τῆς Θεότητος καὶ παρὰ τοῖς εἰδωλολάτραις ἀλλ' ἰδίως καὶ συστηματικῶς παρὰ τοῖς χριστιανοῖς. Καὶ οὕτως ὅπως τὸν ἥλιον ἐφ' ὅσον τις ἐπιχειρῇ νὰ τὸν κατανοήσῃ διὰ τῶν γυμνῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τοσοῦτον θαμβοῦται καὶ σκοτίζεται, οὕτως καὶ τὰ χριστιανικὰ δόγματα ἐφ' ὅσον τις ἐπιχειρῇ νὰ τὰ ἀνακρίνη καὶ ἀνατάμη καὶ γνωρίσῃ διὰ τοῦ κοινοῦ νοῦ ἀνευ τῆς Γραφῆς καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ἐξ ἄνωθεν ἐρχομένης διαφωτίσεως ὁ τοιοῦτος μᾶλλον σκοτίζεται καὶ εἰς θάμβη βυθίζεται. Καὶ τοῦτο ὄχι βεβαίως διότι ἐνέχουν σκότος τὰ δόγματα ἀλλὰ διότι τὸ ἐν ἡμῖν φῶς εἶναι σκότος κατὰ τὴν Γραφήν καὶ διότι πάσχομεν ἀπὸ ὀφθαλμῶν, τὸ δὲ φῶς ὃ θέλομεν νὰ προσατενίσωμεν εἶναι ἀδύνατον ν' ἀτενισθῇ ἀπ' εὐθείας.

Ἀλλὰ πρὸς τί ἂν ἀδυνατοῦμεν νὰ κατανοήσωμεν τὴν οὐσίαν τοῦ ἡλίου ἢ τῆς θρησκείας καὶ τῶν μυστηρίων; Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν τὰ αἰτία καὶ τὰ αἰτιατά; Ἐκ τῶν ὀρωμένων δὲν διακρίνομεν τὰ ἀόρατα;

Ὁ ἥλιος εἶναι τὸ κέντρον καὶ ἡ πηγὴ τοῦ περὶ αὐτὸν πλανητικοῦ κόσμου ὡς καὶ ὁ Χριστὸς τοῦ κόσμου. Καὶ ὡς περὶ τὸν ἥλιον δίκην σφενδονῶν ἀσθμαίνοντα καὶ ἀγογγύστωσ, καὶ ἀνευ τῆς παραμικρᾶς ἀταξίας ἢ παρακοῆς περιστρέφονται οἱ πλανῆται του οὕτω καὶ περὶ τὸν Χριστὸν, πρέπει νὰ συσσωματοῦνται καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ὅλοι οἱ περὶ τὸν ἥλιον πλανῆται ἀπεκόπησαν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀπὸ τοῦ πατέρα των καὶ ἐξεσφενδονίσθησαν εἰς τὸ ἄπειρον χωρὶς νὰ αἰσθῶν εὐγνωμονοῦντες καὶ πεθαρχοῦντες πρὸς τὴν ἀρχικὴν πηγὴν ἐξ ἧς προῆλθον δηλ. τὸν ἥλιον. Συμβαίνει ὁμῶς τὸ τοιοῦτον ἢ ἔστω καὶ παρόμοιον μετὰ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χριστὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἥτις δι' Αὐτοῦ (τοῦ Λόγου) ἐδημιουργήθη πρὸς εὐδαιμονίαν τῆς καὶ δόξαν Θεοῦ; Εἶνε δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ὁ ἄξων γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ στρεφώμεθα πειθηνίως ὡς συμβαίνει εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸ πλανητικὸν του σύστημα; Εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ ὁποίου διατελοῦμεν ἢ διαρκῶς ἐπαναστατῶμεν κατ' αὐτοῦ; Πειθαρχοῦμεν εἰς Αὐτὸν ὡς καὶ τὰ οὐράνια σώματα πρὸς τὸν ὀρατὸν ἥλιον; Εἶνε δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς ἡ ἐστία περὶ τὴν ὁποῖαν νὰ καθήμεθα καὶ νὰ θερμαινώμεθα; Εἶναι δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς τὸ φῶς τὸ ὀδηγοῦν ἡμᾶς τοὺς ἐσκοτισμένους; Πόσα διδάγματα μᾶς παρέχουν τὰ ἄψυχα ὄντα διὰ τοῦ ἀσυναίσθητου παραδείγματός των!